

HÍRMONDÓ

Az SZVMSZK Budapesti Szervezetének hírlevele

ÉVNYITÓ BESZÉLGETÉS, A KAMARA ELNÖKÉVEL

A mögöttünk lévő év nem volt egy átlagos, unalmas esztendő a politikában, de a gazdaságban sem. A 2006-os év elé a biztonsági szakma képviselői is nagy várakozással, reményekkel tekintettek.

– *Milyen évet zárt a Kamara 2006. decemberében, kérdeztem Vörösmarty Mihály úrtól, a SZVMSZK Országos Szervezetének elnökétől?*

– Kétségtelen, hogy a 2005.-évi CXXXIII. törvény megjelenését, illetve hatályba lépését az egész szakma és természetesen az előkészítésben részvevő Vagyonvédelmi Kamara is türelmetlenül várta, hiszen évek óta húzódott a törvény elfogadása. Egy évvel a törvény megjelenése után és némi tapasztalat birtokában már ki lehet mondani, hogy az új törvény csak részben tudott megfelelni a szakma várakozásainak, a jogszabály felemásra sikerült. Néhány fontos és korábban vitatott kérdést megnyugtató módon sikerült rendezni. A törvény világossá tette, hogy az elektronikus megfigyelőrendszerek kép és hangrögzítései – bizonyos szabályok betartása mellett – nem jogellenesek. Fontos elem, hogy a biztonságtechnikai tervező és szerelő szakmát a törvény külön kezelte és külön igazolványt rendelt mindkét tevékenység mellé. A tervezői névjegyzék közzététele, illetve az engedélyek kiadása a tv. hatályba lépését követően már, a kamara feladatai közé tartozik.

– *A jogalkotók fedhetetlenség szigorítására való törekvése, – az erkölcsi bizonyítványok ismert hiányosságai miatt – mindenképpen indokolt volt.*

– Régi hiányt pótolta a 2005.-évi CXXXII. törvény, amikor a személy és vagyonvédelmet folytató őr, hatás és jogkörét, intézkedési lehetőségeit részletezte. Hozzávetőleg tizenöt év telt el azóta, hogy hazánkban az első külföldi tulajdonú vagyonvédelmi vállalkozások megjelentek, és az uniós csatlakozásunk után felvetődött az EGT- polgárainak munkavégzése. Ezért e területen is elkerülhetetlenné vált a törvényi szabályozás. Az élőerős területen működő vállalkozások és foglalkoztatottak szá-

mára jelentős eredmény, hogy az új törvény lehetővé teszi a tevékenységet ténylegesen gyakorló alvállalkozók jogszerű alkalmazását. Ennek megfelelően, ha az előírásoknak mindenben megfelelő módon köti meg a fővállalkozó a tevékenységet ténylegesen gyakorló alvállalkozóval a szerződést, akkor törvényes módon a vállalkozási, vagy megbízási szerződés nem minősíthető át

munkaszerződéssé. Ugyanakkor szigorítja az új szabályozás a láncszerződések kialakulásának a lehetőségét. A törvény megkülönböztetett figyelmet szentelt a hatósági engedélyek és az igazolványok cseréjére, amit a szakma remélt megtisztulása indokolt. A biztonsági szakma jövője szempontjából fontos lépés volt, a pályakialakulási vizsgálat lehetőségének a törvénybe emelése, sajnos ennek bevezetése a BM. átszervezése és a hatáskörök tisztázatlansága miatt, még várat magára.

– *Melyek azok a kérdések, melyekben nem a várakozásainknak megfelelően alakult a törvényalkotás?*

– Jelenleg a legtöbb gondot a törvény végrehajtásáról szóló 22/2006.(IV.25.) BM rendelet jelenti. A Szakmai Kamara részt vett a BM rendelet előkészítésében és kisebb kompromisszumok árán, egy a szakma számára elfogadható tervezet született. A tervezet 33 §-ból állt, a törvényi változásoknak és az új OKJ meghatározásoknak megfelelő módon és részletességgel határozta meg azokat a képesítési követelményeket,

amelyek alapján a rendőrség a megfelelő tevékenységre jogosító igazolványokat kiadja. A Belügyminisztériumnak az Igazságügyi Minisztériummal történő kötelező egyeztetésekor az Igazságügyi Minisztérium minden olyan szakaszt töröltetett a tervezetből, aminek a rendeletben történő szabályozására a 2005. évi CXXXIII. törvény nem adott konkrét felhatalmazást. Az eredetileg 33 szak-

szakst tartalmazó rendelet tervezetből így 12 szakaszból álló rendelet lett, a szakma számára fontos szabályozások elhagyásával. Mivel a törvényben meghatározott határidők nem tették lehetővé a rendelet hatályba lépésének további elhúzódását, a kiadott végrehajtási utasítás hatályban hagyta a 24/1998.(VI.9.) BM rendelet 9. §-át, amelyik az akkori törvényeknek és állapotoknak megfelelően, de már akkor is rosszul határozta meg az elfogadható képesítési követelményeket. Így fordulhatott elő az a helyzet, hogy a biztonságtechnikai szakma területén a tervezők túlnyomó többsége, a szerelők

jelentős része, vagy a mechanikai vagyonvédelem területén működők nem kaphatják meg a működésük folytatásához szükséges igazolványt. A probléma megoldása azon múlik, hogy sikerül-e a 2005. évi CXXXIII. törvényt sürgősen módosítani, azaz, hogy az Igazságügyi és Rendészeti Miniszter kap-e felhatalmazást olyan rendelet kiadására, melyben az elfogadható képesítési követelményeket meghatározhatja. Legfrissebb információk szerint esély van arra, hogy a Parlament 2007. I. féléves törvényalkotási programjába a törvényt módosítás szerepeljen.

A tevékenységet ténylegesen gyakorolni kívánó egyéni vállalkozó a lehetőség mellett, szándékaink ellenére nehéz helyzetbe került. Ha egyéni vállalkozóként kíván dolgozni (ami ugyan több teljesített munkaórával, de törvényes módon nagyobb kereseti lehetőséget biztosít a számára), a rendőrségen ki kell váltania 6.900,- Ft-ért a névre szóló igazolványt és 23.000,- Ft-ért a vállalkozási engedélyt, ami -ismerve a kereseti lehetőségeket-, óriási problémákat jelent

sok tagtársunk számára. Minden próbálkozásunk ellenére sem sikerült elérni, hogy a rendőrség azoknál, akik ilyen igazolvánnyal, illetve engedéllyel már rendelkeznek, ne az új igazolványokért, engedélyekért járó díjat, hanem mint a cseréknél, a módosításokra vonatkozó 2.300,-Ft, illetve 7.600,- Ft díjat számolják fel.

– A 2005.-évi CXXXIII. törvény több új feladattal ruházta fel a Kamarát, (segélyalap működtetése, „mediációs” szolgáltatás, tervezői engedélyek kiadása stb.) hol tartunk a végrehajtással?

– A segélyalap működtetése nem okoz gondot, indokolt esetben korábban is éltünk e lehetőséggel, most viszont teljesen legálisan, költségvetésben betervezett összeg felhasználásán keresztül, segítünk a rászoruló tagtársainkon. A tervezői engedélyek kiadására a mérnöki kamarával közösen, időben fel tudunk készülni és egy szakértőkből álló bizottság javaslata alapján járunk el. 2006-ban 60 fő már meg is kapta a tervezői engedélyét. A mediációs szolgálat kialakítására, és működtetésére most készül a javaslat, amely 2007. februárjában kerül döntésre, az országos elnökség elé. Melyek ma a Kamara – mint a vállalkozás keretében végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenységet végző vállalkozások és magánszemélyek érdekvédelmi feladatokat ellátó köztestületnek – legfontosabb feladatai? Nehéz a sok feladatból bármit is kiemelni, hiszen szinte minden – mindennel összefügg. Kétségtelen viszont, hogy a legtöbb megoldásra váró feladat az „élőerős” területhez kapcsolódik. A vagyonvédelmi

vállalkozások, a mai Magyarországon meglehetősen nyomott vállalási áron kénytelenek dolgozni. Miközben a megbízói oldal jogos igényei és a vállalkozások költségei folyamatosan növekednek, a vállalási díjak átlagos növekedése alig éri el az infláció mértékét. Ebből az ördögi körből – mindenek előtt a minőségi szolgáltatások növelésével – ki kell törnünk, mert csak ezen keresztül tudjuk megoldani a tisztességes foglalkoztatást, a vagyonőri állomány anyagi, erkölcsi megbecsülését. Mielőbb meg kell reformálnunk az oktatási rendszerünket. A jövőben csak a pályaalkalmassági vizsgálat után kerülhet be a jelölt az oktatási intézménybe és tehet szigorú vizsgát. Az alapképzés alkalmazkodik a pályaalkalmassági vizsgálat eredményéhez, Ennek megfelelően az első oktatási lépcsőfok -nevezzük I. fokozatnak- csak a leg egyszerűbb őrzési feladatok ellátásához lesz elegendő. (építkezés, szigorúan zárt magánterületen egyszerű vagyonőri feladat ellátása) A II. fokozat oktatása erre az alapképzésre ráépülve, már bonyolultabb feladatok ellátására is jogosítja a vagyonőrt. (zárt magánterületen minden vagyonőri feladat ellátása, ahol már személy és gépjárműforgalom ellenőrzése is a feladatát képezheti) A III. fokozatot is elvégzett vagyonőrök dolgozhatnak közterületen, a közönség számára nyitott magánterületen, így bevásárlóközpontokban, nagy kereskedelmi centrumokban, pénzügyintézetekben, illetve a különböző, közterületeken tartott, elsősorban sportrendezvények biztosításán. Természetesen a vállalási áraknak és az órabéreknek is tükrözni kell majd a fel-

adat bonyolultságát, összetettségét. A biztonsági szakmának ma nagyon hiányzik egy a rendőrséghez hasonlóan, részletesen kimunkált „szolgálati szabályzat”, amely a hatályos jogszabályokon túl, pontosan és részletesen rögzíti a vagyonőr konkrét feladatait és lehetőségeit. Sok felesleges vitát, pereskedést el lehetne kerülni, ha pótolni tudnánk ezt a másfél évtizedes adóságunkat.

– Az elmúlt év végén együttműködési megállapodást írt alá a négy szomszédos ország (Csehország, Szlovákia, Lengyelország és Magyarország) Vagyonvédelmi Kamarája. Milyen lehetőséget lát az együttműködésre, és milyen szakmai előnyökre nyílnak majd lehetőség?

– Az Európai Unióba történt felvételünk után az együttműködés elkerülhetlenné és szükségszerűvé vált. Azt látni kell, hogy a közösségen belül korántsem egységes, azaz nagyon is elérő a szabályozás. Ugyanakkor megindult egy erőteljes egységre való törekvés. Mi a „visegrádi négyek”-kel közel azonos fejlettségű, hasonló gondokkal küzdő, sok közös történelmi kapcsolódással rendelkező négy ország, egymást segítve, tapasztalatainkat átadva, közösen kívánunk fellépni az EGT különböző fórumain. Mindenek előtt ezt szolgálja a 2006. decemberében aláírt együttműködési megállapodásunk. A beszélgetés végén engedjék meg, hogy a HÍRMONDÓN keresztül, valamennyi budapesti tagtársunknak nagyon békés, boldog és sikeres új évet kívánjak!

Melha István

A MAGÁNYOS NYOMOZÓ

Több mint negyven év kényszerpihenő után a kilencvenes évek elején teremtődtek meg hazánkban újra a magánnyomozói tevékenység feltételei. Azóta számtalan vállalkozás alakult e szakma folytatására, de igen ritka volt, hogy valaki egyedül, önállóan próbálkozzon ezen a területen. Uralkodó felfogás volt, hogy önmagából a magánnyomozásból nem igazán lehet egy vállalkozást eltartani, ezért nem bizonyultak életképesnek az egyéni próbálkozások. Nálunk nem működött a Philip Marlowe-i magándetektív formula. Most mégis egy olyan kollégát szeretnék röviden bemutatni, aki többé-kevésbé egyedül próbált megmaradni a piacon.

Tamon István 12 éves bűnügyi nyomozói múlttal a háta mögött állt fel 1990-ben a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányság bűnügyi alosztályvezetői székéből. Ő is, mint – más lehetőség még nem lévén – nagyon sokan a vagyonvédelem területén tette meg első lépéseit a ma-

gánszektorban. Volt kollégáival az őrzés-védelem, illetve az értékszállítás területén dolgozott eleinte. A Trezor Kft. ügyvezetőjeként arany ékszerek szállítását, védelmét szervezte és irányította.

– *Hogyan jött a magánnyomozás?*

– A kilencvenes évek első felében kapcsolatba kerültem a Detektív Szövetséggel, 1993-ban próbatagságot szereztem a Magánnyomozók Világszövetségében. Abban az időben már erősödő igény jelentkezett a magánnyomozás iránt, de legálisan még nem lehetett folytatni ezt a szakmát. Többen féllegális keretek között mégis belevágtak ilyen jellegű szolgáltatások nyújtásába, magam is akkor kezdtem el valamiféle megtűrt információgyűjtő tevékenységet végezni. Ezzel párhuzamosan sokadmagammal igyekeztem részt venni a Detektív Szövetség törvény előkészítést szorgalmazó és segítő munkájában.

– *Mi változott az 1995-ös kormányrendelet után?*

– Alapvetően az, hogy volt egy törvény,

amely legalizálta a magánnyomozói tevékenységet, másrészt meghatározta kereteit. Azonnal céget alapítottam Investigal Kft. néven, és most már teljes gőzzel a magánnyomozással foglalkoztam.

– *Önállóan?*

– Igen. Ezt az önállóságot igyekeztem megőrizni eddigi pályafutásom során, és ez kisebb kitérőkkel sikerült is.

– *Milyen jellegű munkáid voltak?*

– Főként az akkoriban hazánkban megjelenő multiknak dolgoztam, ők tudták megfizetni ezt a munkát. Nemzetközi szállakkal bíró biztosítási csalásokkal foglalkoztam, de részt vettem egy nagy nemzetközi könyvvizsgáló cég magyarországi leányvállalatának megbízásából egy belső vizsgálatban is. Laptop-ok tűntek el, de sikerült a nyomukra bukkannunk.

– *Hogyan tudtál munkához jutni? Hirdetted magad valahol?*

– Sohasem hirdettem magamat. Meggyőződésem, hogy ez alapvetően egy igen bizalmas tevékenység, melyben a megbízó és köztem bizonyos tekintetben

egy eléggé „intim” kapcsolat alakul ki. Ezt hirdetés útján nehéz megszerezni. Talán szerencsém is volt, de megbízóim ajánlásaikkal mintegy kézről-kézre adták. Voltak persze nehéz időszakok, de általában volt munkám, és ha nem is lettem milliomos belőle, de tisztességes megélhetést biztosított számomra.

– *Említetted, hogy voltak kitérőd...*

– Igen. Átmenetileg néhány évet egy kft.-nél dolgoztam, ami, úgy érzem, szakmai fejlődésemben jelentős állomás volt, ugyanis Mészáros János keze alatt tevékenykedhettem. Sokat tanultam tőle, sokat köszönhetek neki, méltán nevezhetem tanító mesteremnek és szakmai mentoromnak.

– *Hogyan folytatódott a pályád?*

– Egyéni vállalkozóként főállású magánnyomozó lettem. 1997-től üzleti hírszerzéssel is foglalkozom. Időnként persze oda-oda csapódtam cégekhez, de önállóságomat mindvégig megőriztem.

– *Miért fontos Neked ez az önállóság? Nem nehezebb így dolgozni, mint teamben?*

– Természetesen teljesen önállóan lenni nagyon nehéz. Ebben a munkában vannak speciális szakterületek, melyek szakembereinek igénybevétele nélkül bizonyos feladatok nem megoldhatók, és sokszor van szükség több ember összehangolt munkájára. Magam is válllok részfeladatokat más vállalkozá-

soknál, de én is a munka jellegétől függően gyakran kérem mások segítségét. Mindig azt mondom, a tortából jut mindkinek, csak megfelelőképpen kell felszeletelni. Az önállóság ugyanakkor nagyobb szabadságot nyújt a döntéseimben, és megkímél a kiszolgáltatottságtól. A függetlenségnek persze a bizonytalanság az ára, mindenki maga dönti el, melyiket részesíti előnyben, melyik a fontosabb számára: az önállóság vagy a pillanatnyi biztonság.

– *Jelenleg hogyan dolgozol?*

– 2002-től egyre szorosabb a kapcsolat a Posys Információs Kft.-vel, velük gyakran dolgozom együtt stabil partnerként. Mellette persze vannak önálló munkáim is. Két éve betéti társasági formában működöm, a Consensor Bt. keretében. Rendszeresen tartok előadásokat a bankbiztonság, pénzmosás, intellektuális csalások témakörében. Időnként előadok a Műszaki Egyetemen az üzleti hírszerzés témakörében szervezett tanfolyamon is.

– *Ebben a szakmában nem osztanak kitüntetések, mint a rendőrségnél. Itt hogyan éled meg a sikert?*

– A sikerélményt egy-egy feladat megoldása, a megbízók megelégedettsége jelenti, ami persze azt is eredményezi, hogy másoknak is ajánlanak. Hogy csak egy példát említsek, a közelmúltban egy többmillióos vállalati belső lopás tettesét

sikerült megcsípni. A legjobban a tulajdonos lepődött meg, mert nem hitt igazán a sikerünkben. De az is fokozza az ember megelégedettségét, amikor egy gyermek-elhelyezési vitában sikerül a feleket összehozni, és egy mindkettőjük számára elfogadható megoldást találni, vagy kiderítjük egy-egy cégnél a viszonylag nagyobb léptékű munkaerő-elvándorlás hátterét, és csökkenteni tudjuk annak a vállalatbiztonságra hatást gyakoroló kockázatát.

– *Összegezve, hogyan határozhatnánk meg az ars poeticádat?*

– Az önállóság számomra igen fontos, mert nem vagyok kiszolgáltatott, szabadon dönthetek minden kérdésben. Ugyanakkor azt vallom, a magányos nyomozó egyedül marad, ha adott esetben nem tud integrálódni más csapatokba. Tőkének a szakmai felkészültség és az élettapasztalat, de rendkívül fontos a kreativitás és a kapcsolatteremtő képesség, valamint az állandó változások figyelemmel kísérése. Munkamódszerem egyszerű: a megbízás és a megbízótól kapott információk alapján meghatározom az elvégzendő feladatokat, megtermem a megoldáshoz vezető út vagy utak jogi és eljárási alapjait, és szükség esetén mozgósítom az ügybe esetleg bevonandó munkatársakat.

Peredi György

IDŐSZERŰ KÉRDÉSEK AZ ELEKTRONIKUS ÉS MECHANIKUS VAGYONVÉDELMI RENDSZER SZERELŐ SZAKEMBEREK OKTATÁSÁVAL KAPCSOLATBAN

Sajnálatos módon mi Elektronikus és Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő szakemberek megint hátrányos helyzetbe kerültünk.

A hátrányos helyzetünk egy részt abból adódik, hogy az Európai Unióban (a továbbiakban EU) a vagyonvédelmi tevékenységek és az ehhez kapcsolódó végzettségek nincsenek egységesítve, ebből adódóan bennünket is hátrányos megkülönböztetések érnek. Kezdődött ez azzal, hogy a 2005.- évi CXXXIII törvény a korábban szerzett jogot (már-mint azt, hogy vagyonőr igazolvánnyal is lehetett biztonságtechnikát szerelni) nem hagyta érvényben, továbbá a törvény nem adott lehetőséget arra, hogy a gyakorlati idő elismerése révén adható legyen Elektronikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő vagy Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő igazolvány. Jogászokkal konzultálva ez a kérdés alkotmányos kérdéseket vet fel.

Ezzel párhuzamosan az EU olyan direktívát adott ki, miszerint a tagországoknak 400 államilag elismert szakmára kell

csökkenteni a meglévőket. Ezt egyáltalán nem értem, hogy lehet ilyen elvárás kiadni. Az ugyanis, hogy egy adott országban hány szakma legyen ezt az adott társadalom igénye határozza meg. Ha ugyanis Magyarországon szükség van szürke marha tenyésztőre és az már felette van a 400 már meglévő szakmának, miért nem lehet egy 400 vagy 500 valahányadikat elismerni. Azt, hogy felül kell vizsgálni az államilag (OKJ) elismert szakmákat azzal nem lehet vitatkozni, de azzal nem lehet egyetérteni, hogy egy meghatározott számhoz kell kötni az elismerhető szakképesítéseket.

A probléma azzal is fokozódik, hogy a 2005.- évi CXXXIII törvény előírja az Elektronikus és Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő képesítést ugyanakkor az új OKJ (Országos Képzési Jegyzék) már nem tartalmazza ezt a képesítést. Az Elektronikus és Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő szakképesítés elektromos előképzettséghez volt kötve, és gyakorlatlaltal együtt 300 órában volt maximálva a képzés.

A szakmák felülvizsgálata során hogy-hogynem az Elektronikus és Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszer-szerelő szakmáról megfeleledtek és csak a 24. órában kezdtek keresni valami megoldást a szakma „megmentése” érdekében olyan közreműködők, akik életükben nem láttak passzív infrát belülről. Így született meg az új szakma, amelynek az a neve, hogy BIZTONSÁGTECHNIKAI SZERELŐ KEZELŐ.

A probléma már a megnevezésben tükröződik. A biztonságtechnika megnevezés nem utal a szakma speciális jellegére, mivel ez egy általános fogalom, ami sok mindenre vonatkozhat. A megnevezés másik problémája az, hogy a szerelő és a kezelő két egymástól eltérő tevékenység, ami a képzettségben és a tevékenység végzésében is tükröződik. A biztonságtechnikai szerelő, kezelő megnevezésből adódóan a szakma 3 rész-szaképesítésre tagozódik úgymint

- Biztonságtechnikai kezelő
- Elektronikus vagyonvédelmi szerelő
- Mechanikus vagyonvédelmi szerelő

A BIZTONSÁGTECHNIKAI SZERELŐ KEZELŐ szakmát csak akkor lehet megszerezni, ha az illetőnek mind a három rész-szaképesítése megvan. Mi következik ebből? Az, hogy nagyon kevés lesz azoknak a száma akik mindhárom rész-szaképesítést megszerzik. Bürokratikus aggyal tovább gondolva.... „Nézzük már meg, hogy hányan kaptak BIZTONSÁGTECHNIKAI SZERELŐ KEZELŐ szakmunkás bizonyítványt az utóbbi egy, kettő, vagy három évben? Jé senki! Akkor erre a szakmára nincs is szükség, meg kell szüntetni!”

Még súlyosabb gondot jelent a szakma tartalmi kialakítása, amin szintén látszódik a hozzá nem értés. A szakmai és vizsgakövetelményből és a központi programból (letölthető egyéb szolgáltatások kategóriában: www.nive.hu/nft) egyértelműen kiolvasható, hogy az új szakmához:

- nem kell szakmai előképzettség
- iskolai előképzettség: nyolcadik évfolyam elvégzése

- egészségügyi alkalmassági vizsgálat nem szükséges
- az egyes rész-szaképesítések óraszámja a következő:
 - Biztonságtechnika-kezelő
 - ◆ nem igényel befejezett iskolai végzettséget
 - ◆ Óraszám 180 óra
 - ◆ Elmélet óraszámja: 40%
 - ◆ Gyakorlat óraszámja: 60%
 - Elektronikus vagyonvédelmi rendszerszerelő
 - ◆ Iskolai előképzettség: nyolcadik évfolyam elvégzése
 - ◆ Óraszám: 1300 Óra (napi tíz órával számolva ez 130 nap az 26 hét vagyis fél év)
 - ◆ Elmélet óraszámja: 40%
 - ◆ Gyakorlat óraszámja: 60%
 - Mechanikus vagyonvédelmi rendszerszerelő
 - ◆ Iskolai előképzettség: nyolcadik évfolyam elvégzése
 - ◆ Óraszám: 1100 Óra (napi tíz órával számolva ez 110 nap az 22 hét vagyis fél év).

- ◆ Elmélet óraszámja: 30%
- ◆ Gyakorlat óraszámja: 70%

A fenti óraszámok – ha azt vesszük figyelembe, hogy a hallgatóknak nincs semmilyen előképzettsége – akkor rendkívül kevés a rész-szaképesítéseket illetően is. A holtig való tanulás EU-s irányelvei alapján meg nem működik a képzés, mert felnőtt fejjel család fenntartás, megélhetés biztosítása mellett időben a kezelőn kívül más rész-szaképesítést nehéz megszerezni. Nem is beszélve az anyagiokról. Összehasonlításként a jelenlegi Elektronikus és Mechanikus Vagyonvédelmi Rendszerszerelő képzés 300 órában ajánlott elektromos előképzettséggel. A képzés költsége cca 100-120ezer forint. Az új szakma tekintetében még nem is beszélünk az oktatott anyagokról. Mielőtt azonban erre rátérek szeretném még egyszer kihangsúlyozni, hogy a képzésben résztvevők szakmai előképzettséggel nem rendelkeznek. (folytatjuk)

Herwerth Miklós

HÍRMORZSÁK

2007.-ben immár 15. alkalommal rendezti meg a PRO-SEC Kft. a biztonsági szakma hagyományos vagyonvédelmi bálját, ez évben a Margitszigeti Grand Hotelben. A rendezvény időpontja: 2007. február 03. 19.00 óra

Az est háziasszonya: Bencze Ilona
A kitűnő zenét az OLD BOYS együttes szolgáltatja.

A vagyonvédelmi bál védnöke:
Vörösmarti Mihály a SZVMSZK elnöke
A rendezvény társszervezője és szakmai együttműködő partnere:
SZVMSZK Budapesti Szervezete.

A jó hangulatot a Fekete macska, a Casino a „josda”, a gasztronómiai érdekességek hosszú sora, valamint a korlátlan italfogyasztás teszik még kellemesebbé. További információk és jegyrendelés: Sári Gyuláné Tel. 316-2890, vagy e-mail: peterdi@pro-sec.hu

A vagyonőri igazolványok hiánya miatt országosan akár több tízezer biztonsági őr, illetve pénz és értékszállító veszítheti el munkáját ezekben a napokban. A 2005.-évi CXXXIII. tv. ugyanis 2006. XI. l. 31.-ig előírta a vagyonőri igazolványok cseréjét, de az év végéig a 110 ezer „igazolványos” kollegából mintegy 30-40.000 fő még nem kapta meg a munkavégzéshez nélkülözhetetlen dokumentumot. A vagyonőrök tömörítő szakszervezetek álláspontja szerint a személy- és vagyonőrök, péniszállítók többsége vetlen a kialakult helyzetért, hiszen novemberben és december hónapban benyújtották a rendőrséghez kérelmüket, de az igazgatásrendészet munkatársai ezekben a hónapokban nem tudták tartani a 30-napos határidőket. Kincses Ildikó az ORFK. Illetékes

főosztályvezetője szerint a biztonsági szakmában dolgozóknak volt elég ideje ahhoz, hogy időben beadják kérelmüket a lakhely szerint illetékes rendőrkapitányságra, ezért a felelősség a túl kényelmes, halogató álláspontot képviselő vagyonőrök terhel.

HELYREIGAZÍTÁS!

Előző számunkban félreérthető információ jelent meg a biztonsági őrök fegyverhasználatával kapcsolatban. Mivel a biztonsági őr által szolgálatban jogszerűen viselt marklőfegyverrel kapcsolatos gyakorlati ismeretanyag sok esetben átfedéseket, de egyben különbözőségeket is mutat a rendvédelmi fegyverhasználatlal összehasonlítva, így ennek tisztázására a Hírmondó következő számában mindenképpen vissza fogunk térni. (a szerkesztő)

Elérhetőségünk:

Cím: 1073 Budapest, Erzsébet krt. 1–3. I/28.

Telefon: 343-5845,344-4578

Fax: 344-4576

e-mail: budapest@szvmszkbp.hu

www.szvmszkbp.hu

Ügyfélfogadási idő:

Hétfőn és szerdán 09:00–12:00 és 13:00–16:00 óra

Pénteken 09:00–12:00 óra

Ingyenes jogsegély szolgálat:

Hétfőnként 13:00–16:00 óra

HÍRMONDÓ

Az SZVMSZK Budapesti Szervezetének hírlevele

HÍRMONDÓ

Kiadja: az SZVMSZK Budapesti Szervezete
Szerkesztőség címe: 1073 Budapest, Erzsébet krt. 1–3.

Felelős kiadó: dr. Sasvári Árpád elnök

Felelős szerkesztő: Melha István

A szerkesztőbizottság tagjai:

Mihalik László, Rajczi Sándor, Récsey Róbert, dr. Peredi György

Megjelenik 20000 példányban, negyedévenként.

Nyomás: AduPrint Nyomda és Kiadó Kft.

Tördelés: Bódi Tamás – Nova-Products Kft.